

Haber-Yorum

El Alameyn'deki Generallerin Toplantısı: Ümmetin Kanı Pahasına Bir Nüfuz Çatışmasıdır!

Haber:

30 Haziran 2025'te Mısır rejiminin Cumhurbaşkanı Abdülfettah Sisi, Sudan ordusu komutanı Abdülfettah el-Burhan ve oğulları Halid ve Saddam'ın eşliğindeki sözde Libya Ulusal Ordusu komutanı Halife Hafter'i, yeni El Alameyn şehrinde kabul etti. Bu toplantı, Sudan ordusu komutanı el-Burhan ile Muhammed Hamdan Dagalo (Hemedti) liderliğindeki Hızlı Destek Kuvvetleri arasındaki çatışmanın tırmanmasıyla ciddi bir krizin yaşandığı Libya, Sudan ve Çad arasındaki sınır üçgenindeki krizi kontrol altına almak çabası kapsamında düzenlendi ve çatışmalar, Mısır sınırına yaklaşmış durumda.

Yorum:

Özellikle el-Burhan'ın, Hafter'i Hemedti'nin güçlerini desteklemekle suçlamasının ardından Sisi'nin bu çatışmanın genişlemesinden duyduğu korku, bu toplantının temel itici gücü olmuştur. Görünen o ki Sisi, çatışmadaki temel bir taraf olmasına rağmen Hemedti'yi toplantıdan kasıtlı olarak dışlamıştır; bu da diyalogu geleneksel generallerin dairesinde tutma ve orduda resmi hiyerarşiye tabi olmayan düzensiz askeri güçleri marjinalleştirme istediğinin açık bir göstergesidir.

Sisi, el-Burhan ve Hafter arasında, Hemedti'nin etkisiz hale getirilmesi ve belki de varlığının ortadan kaldırılması gereken bir tehdit olarak görülmesi gerektiği konusunda bir ön anlayış olduğu görülüyor. Sisi'nin, el-Burhan ve Hafter ile ayrı ayrı görüşmesine rağmen, iki taraf görüşme sırasında yüz yüze bir araya gelmiştir; nitekim el-Burhan, Hafter'i, Hemedti 'yi desteklemekle suçlamaya devam ederken, Hafter ise bunu kesin bir dille yalanladı, bu da el-Burhan'ı, Hafter veya çevresindekileri suçlayan kanıtlara sahip olduğunu vurgulamaya sevk itti; işte bu kanıtlardan bazıları şunlardır:

- Birleşmiş Milletler raporlarının, hızlı destek güçlerine hizmet eden bir askeri ikmal ağının Libya, Çad ve Güney Sudan üzerinden geçtiğini teyit etmesi.
- Libya'dan Sudan'a Rus Wagner paralı askerleri aracılığıyla silah transferine izin verilmesi ki bu da Hafter'in bu işin içinde olduğunu gösteriyor.
- Daha önceki Birleşik Arap Emirlikleri'nin Hem Hemedti hem de Hafter'e destek vermesi ki bu da Birleşik Arap Emirlikleri'nin Libya'yı Hemedti'nin güçlerini desteklemek için istismar ettiği bir çıkar ağının varlığını teyit ediyor.
- Hafter'in, Libya havaalanlarına yönelik uçuş yasağının sıkılaştırılmasının ardından Çad Devlet Başkanı ile silah sevkiyatlarının Çad toprakları üzerinden yapılması konusunda anlaşması.

Bu verilere bakıldığında, el-Burhan'ın suçlamalarının hiç de saçma olmadığı görülüyor; zira Hafter şahsen desteğe karışmamış olsa bile, özellikle güney Libya'daki nüfuzunun artmasının gölgesinde bu operasyonları, başta Saddam olmak üzere oğullarının koordine etmiş olması muhtemeldir.

Üçünün de ortak çıkarları olmasına rağmen, onların hepsi askeri yönetime itimat ediyorlar ve rejimlerinin çökmesinden korkuyorlar:

- Sisi, sınırları güvence altına almaya ve Mısır'a silahın sızmasını engellemeye çalışıyor.
- El-Burhan, Hemedti'nin Libya üzerinden gelen ikmal hatlarını kesmek istiyor.

- Hafter, zengin kaynaklara sahip olan Libya'nın güneyi üzerindeki kontrolünü genişletmeye çalışıyor.

Ancak toplantı herhangi bir somut anlaşmaya varılmadan sona erdi, aksine gerginlikler daha da tırmandı; zira el-Burhan ve Hafter karşılıklı suçlamalarda bulunurken, her iki taraf da kendi pozisyonunda ısrar etti.

Bu toplantının başarısız olmasıyla birlikte sınır üçgeni bölgesinin üçlü (Sudan, Libya, Mısır) bir çatışma alanına dönüşmesi ve Hemedti'nin de kaos ortamını kendi saflarını yeniden düzenlemek için istismar etmesi muhtemeldir. Acı gerçeklik ise olduğu gibi kalmaya devam ediyor; nitekim her taraf kendi kişisel çıkar hesaplarına göre hareket ediyor ve bu çatışmaların yol açtığı yıkımın bedelini, kanlarıyla ve sömürgeci Batı'nın paylaştığı bir ganimet haline gelen servetleriyle ümmetin evlatlarının ödemesi hiçe sayılıyor.

Sisi, el-Burhan ve Hafter arasında bir anlaşma imzalanmış olsa bile, bu mutlu bir son olmayacak, aksine bu felaketi taçlandıracaktır. Anlaşma, Amerika'nın ajanları olan generalleri ümmetin vasileri olarak pekiştirilmesi, otoriter askeri modelin doğal yönetim biçimi olarak kabul edilmesi, böylece yerel araçları aracılığıyla Amerika'nın daha fazla kontrol sağlamasına izin verilmesi anlamına gelmektedir.

Bunda şaşılacak bir şey yoktur; zira Hafter Amerika'nın adamı olup otuz yıl onun himayesinde yaşamış ve Amerika'nın emriyle Libya'ya geri dönerek, Amerika'nın bölgesel kolları ve Amerika'ya bağlı olan Birleşik Arap Emirlikleri, Türkiye ve Mısır'ın yardımıyla Amerika'nın gündemini uygulamaya koymuştur. El-Burhan'a gelince; o, yolsuzluklarını ve altın ve bakır kaçakçılığı şebekelerine bulaştığını, hatta seleflerini bile geride bıraktığını kanıtlamıştır. Her iki adam ve onların peşinden gidenler, bu ümmetin kalkınmasını istemeyen Amerika'nın elindeki ucuz araçlardan başka bir şey değildir. Şöyle buyuran Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem, ne kadar da doğru söylemiştir: **“Şüphesiz dünyanın yok olması Allah katında Müslüman bir kişinin öldürülmesinden daha ehvendir.”**

Bugün idare edilen tüm yollar tek bir sonuca götürmektedir ki o da, Batı'nın Müslüman ülkelerdeki nüfuzunu pekiştirmektir; onların arasındaki tek fark, Batı'nın kendi ajanı olarak kimi seçtiğidir.

Sınırları ve rejimleriyle bugün Müslüman ülkelerdeki mevcut ülkelerin tamamı sömürgecilerin türetmesi ve ona hizmet eden araçlardır. Gerçek, hatta tek çözüm, ümmeti birleştirecek, sömürgeciyi kovacak ve şeriatın egemenliğini ve ümmetin onurunu geri getirecek olan Nübüvvet Minhacı üzere Raşidi Hilafetin gölgesinde İslam'ın yönetime geri dönmesidir.

Bu yüce hedef için basiret üzere çalışan ve Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in metodunu takip eden tek cemaat **Hizb-ut Tahrir**'dir; zira **Hizb-ut Tahrir**, Hilafet projesini siyasi ve şerî açıdan doğru bir şekilde anlayarak onu ümmetin önüne koymuştur. Ümmetin yapması gereken ise onun etrafında toplanmak ve İslam sancağı yeniden dünyanın dört bir tarafında dalgalanıncaya kadar onunla birlikte çalışmaktır.

وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ * بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

“O gün Allah'ın zafer vermesiyle müminler sevinecektir. Allah, dilediğine yardım eder. O, mutlak güç sahibidir, çok merhametlidir.” [Rum 4-5]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan
Abdurrahman Şakir – Mısır